

PALJON PIENII HELMII

Skrevet av Liisa Koivulehto | jan 10, 2020 | Uutissii | Uutisia | Nyheter

Helmistä oon tehty helminauha. Kuva: Liisa Koivulehto

Populäärin musikki- ja tanssiesityksen Merenneidon helmet nähtiin viimin Tromssassaki.

Liisa Koivulehto

liisa@ruijan-kaiku.no

Ruijan kveeniliitto ja Tromssan ruijansuomalainen yhdistys-Norskfinsk forening i Tromsø oli yhdessä pyytäneet ette Astrid Serine Hoel, Anne Margaret Nilsen ja Trygve Valdemar Beddari tois Merenneidon seenile vielä yhen kerran. Het esitethiin Merenneittoo viimi vuona liki viiskymmentä kerttaa Finmarkussa ja Tromssassa, mutta ei koskhaan Tromssan kaupungissa.

*Musikantiile Nilsenille ja Beddarile Merenneidon helmet antoi uussii haastheita näyttämöpellaajina ja tanssaajina.
Anne Serine Hoel oon koreograafi ja tanssaaja. Kuva: Liisa Koivulehto*

Nyt se oli mahdollisuus Tromssan kaupungissaki mutta piian se oli vattatauti joka teki sen ette monet oli joutunheet jäämhään kothiin. Publikummii oli 35 henkkee mistä yheksän oli lapsii. Esitys oli Hålogaland teatterin kafeean seenissä.

Nyt se oli mahdollisuus Tromssan kaupungissaki mutta piian se oli vattatauti joka teki sen ette monet oli joutunheet jäämhään kothiin. Publikummii oli 35 henkkee mistä yheksän oli lapsii. Esitys oli Hålogaland teatterin kafeean seenissä.

Esitys oon Hoelin ideaa. Hän halusi tehdä tanssiesityksen ja otti kontaktii Nilsenhiin ja Beddarhiin ja esitys syntyi yhteistyössä.

Hoel oon kans hommannu esityksen naisväjen kaunhiit hamheet mikkä oon sammaa kangasta ko kväänipuku.

Anne Margaret Nilsen, Astrid Serine Hoel og Trygve Beddari. Kuva: Liisa Koivulehto

Seeni oli pimmeä ja jännittävä. Siellä oli merenpohja, ristiräppii, helmii ja raakkui. Monet lapset olthiin ensimmäisen kerran teatterissa. Pienimätki jaksettiin kattoot esityksen. Siinä oli soppeevasti liikettä ja musikkii heileki – vaikka se oli vähän vaikeeta pyssyy vaiti silloin ko musikki oli pitkää ja hidasta.

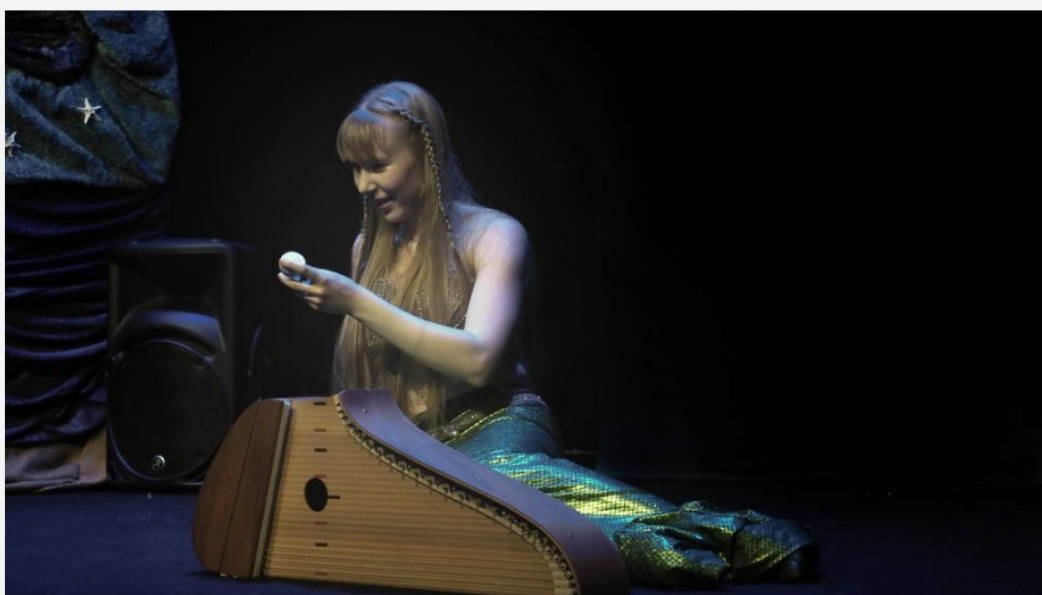
Ko Trygve Beddari oli laulanu «Hyvän illan» vähän aikkaa se kuului ensimmäisestä rivistä ette «Min mummi synger den til mæ». Beddari pelasi vetopellii ja kanteletta ja muisteli välilä ja sillä laila esitys meni etheenpäin. Musikkii oli monta sorttii: polskaa ja tangooki ja viimiseksi masurkkaa.

Lapset oli herkätkä hoksaamhaan ko esityksessä välilä puhuthiin muutaman sanan suomee eli kväänii: *runonlaulaja*. Esityksen jälkheen Leon kysyiki Anne Margaret Nilseniltä: «Kan dokker alle ordan på finsk?» mihin Nilsen vastasi ette ei hän ossaa mutta hän oon oppinu vähän. Leon hunteerasi ja vastasi ette «Min mamma kan alle.»

Moni oon joskus hunteerannu kunka se olis olla merenneito. Astrid ei tyhää hunteerannu, hän teki sen: Hän oli merenneito!

Kuva: Liisa Koivulehto

Merenneito ihhailee helmee. Kuva: Liisa Koivulehto

Anne Margaret Nilsen näytti ittestä aivan uussii puolii Meriraukkana. Hänen ei tarvinu sannoot ko "Pöö!" niin pienimät lapset ei tohtinheet kattoot.

Anne Margaret Nilsen antoi Meriraukale (takana) karaktääriä. Kuva: Liisa Koivulehto

Vähän vanhemmat lapset olthiin selkkeesti vihaiset ko Meriraukka otti Serinen helmen – ja tytyväiset ko Serine ei antanu ylö n vaan haki sen takaisin.

Yhtäkkiä tuli assosiasuuni: Ellisif Wesselin dikti tähtitaivaasta. Kuva: Liisa Koivulehto

Publikummi tykkäsi

- Ammattimainen esitys, sopi sekä lapsille että aikuisille. Musiikki ja laulut olivat hienot, Anne Mäkinen sanoo.
- Tämä oli oikein soppeeva, meinaa Merethe Eidstø.

Hänen uusin lapsi näki koko esityksen kantopussista isän sylissä mutta ensimmäinen, joka oon liki kolmivuotinen, istui omassa toolissa ja pelkäs Meriraukkaa vähän.

- Aluksi Meriraukka oli tyhjä joku figuuri mutta sitte ko Meriraukka alkoi parkumhaan ja se näytti tuntheita, se oli vähän liian jännittävä, Eidstø muistelee.

- Entä Merenneito?

- Astrid oli niin hyvä tanssaamaan, hän oli ko kala. Hän oon oikee skyespilleri! Eidstø sanoo.

- Esitys oon hirmu hyvin tehty. Tässä oli soppeevasti jännitystä, sen näki ette lapset olthiin myötä koko aijan, Anna-Kaisa Räisänen meinaa.

- Ei ollu liian lapsellinen, mulle justiin sopiva. Hiukan kyllä pelkäsin Meriraukkaa, mut onneks istuin vähän kauempana näyttämöstä, Ulla-Maija Ahokas naureskellee.

Språkundervisning

Anne Margaret Nilsen tok seg tid til å snakke med de yngste publikummere. Leon (6) fortalte Nilsen at hans mamma kan alle ord på finsk.

– Kan du si *Hei* på finsk, kanskje? spurte Nilsen.

– Ja, svarte Leon bekræftende.

– Hva er *Hei* på finsk da? spurte Nilsen videre.

Leon måtte ta en tenkepause.

– På en måte kan det være *Terve*, men det er og mange andre måta, det husker jeg ikke... Ja, *Heippa*, det kan du også si.

Tryggve Beddari kuttuu suuret ja pienet tanssaamhaan seenile. Kuva: Liisa Koivulehto

Lopuksi kaikki saathiin tansata masurkkaa näyttämöpellaajiitten kans. Kuva: Liisa Koivulehto

Jälkhiin esityksen Astrid Serine Hoel värkkäsi lasten kans seenilä pitkän aijan. Kuva: Liisa Koivulehto